

Concertkoor en Mozart in prachtige harmonie

Concertkoor Baarn presenteerde Mozart op vrijdagavond 10 oktober in de Nicolaaskerk aan de Kerkstraat. Of het nu kwam door de Hart en Ziel lijst van NPO Radio 4, of gewoon de warme belangstelling voor dit koor, de kerk was rijk gevuld met enthousiastelingen. En dat is voor koor, solisten, dirigent en organisatie wel heel fijn. Het concert leverde de bezoekers veel kippenvelmomenten.

Op het programma stonden achtereenvolgens de Krönungsmesse KV 317, het Requiem KV 626 en het Ave Verum KV 618. Zoals altijd onder de bezielende leiding van dirigent Thijs Kramer. De begeleiding was in handen van Holland Symfonie Orkest, uiteraard ook met medewerking van de solisten: Sopraan Ruzanna Nahapetjan, alt José Scholte, tenor Erik Janse en de voor Baarn bekende bas, Kees de Bruijn.

De Krönungsmesse componeerde Mozart in 1779 in opdracht van de aartsbisschop van Salzburg, zijn toenmalige werkgever. De opdracht was een korte mis, een zogeheten Missa Brevis. Het uiteindelijke resultaat duurde niet langer dan een half uur en werd voor de eerste keer uitgevoerd op Paaszondag in 1779 in de Dom van Salzburg.

Het specifieke van Mozart is duidelijk herkenbaar. De muziek doet iets met je. Meteen al aan het begin van het Kyrie was er het kippenvelmoment toen de sopraan inzette. Wat een prachtig geluid! Solisten en koor bewogen zich gemakkelijk door het Gloria en Credo. Door de mooie homogeniteit tussen zangers en orkest is het als een warme deken. Het Agnus Dei echter met opnieuw de prachtige sopraan solo was toch wel een magnifieke afsluiting.

Stille verwondering

Na de pauze volgde het Requiem. Niet meer door Mozart zelf voltooid, zijn overlijden kwam te vroeg. De bekendste voltooiing is die van zijn oud-leerling en vriend Frans Xavier Süssmayer. Het Requiem geniet ook wel bekendheid door het mysterieuze verhaal achter de geheime opdrachtgever. Wie dat was en of Mozart beseftte dat hij zijn eigen Requiem aan het componeren was? De echte waarheid weten we niet.

Feit is wel dat je van dit Requiem niet droevig wordt. Er is een stille verwondering over zoveel prachtige muziek. Met de solisten werd het voor velen een feest van herkenning en voor hen die het voor het eerst meebeleefden, waarschijnlijk een openbaring.

Een compliment ook voor bas Kees de Bruijn, duidelijk hoorbaar en verstaanbaar in de ensembles. Maar niets ten nadele van de andere solisten. De zo fraai gevormde partijen waren pareltjes in het geheel. Het overbekende Lacrimosa dies illa, door het koor, was zonder meer ook een kippenvelmoment. Alle hulde voor dirigent Thijs Kramer, die met vaste hand ook elke subtiele aanwijzing subliem wist over te brengen.

Het Ave Verum was de kers op de taart. Over je heen laten komen, met je ogen dicht die zoete melodie opdrinken.

Een collega-componist schreef eens: De muziek van sommige componisten stijgt tot aan de hemel, de muziek van Mozart stijgt tot in de hemel... Niets is minder waar.

Een prachtig concert, met grote waardering voor het koor.

Joke Hof